

УВОДНИ СТИХОВИ

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА

јули, август, септември 2020 година



Сабота, 4 јули 2020

МОЛИТВА СО СОЛЗИ

„Во деновите на Својот земен живот, Тој со силен вик и солзи упати молби и молитви кон Оној Кој можеше да Го спаси од смртта и поради својата потчинетост од почит беше чуен“ (Евреите 5,7).

Христовиот живот ни дава пример за тоа каков треба да биде нашиот молитвен живот. Бог се обидува да нè направи слични, односно да нè сообрази, со ликот на Неговиот Син (Колошаните 1,27-28). Ако ние треба да се однесуваме и да постапуваме како што се однесувал и постапувал Христос, тогаш нашиот молитвен живот треба да биде усогласен со Неговиот. Многу христијани не се подготвени да ја платат цената што ја платил Исус, кога зборуваме за борбата во молитва со Бога. Исусовите молитви биле искажувани со силен вик и многу молби, но тој бил утешен според Неговата побожност, вели библискиот текст.

Зошто, тогаш Бог одбил да ја услиши Неговата молба? Тоа не било поради некој грев во Христовиот живот. Ова е важно да го запомниме, кога нешто слично ќе доживуваме и ние. Исто така, тоа не било поради тоа што Отецот не го сакал Својот Син. Па сепак, Отецот рекол „не“, и покрај неискажливата љубов што ја имал кон својот Син, затоа што Бог знаел дека не може да го поштеди Исуса а во исто време да го спаси светот. Исто така, Господ не може секогаш да нè поштеди нас или нашето семејство од сите проблеми сè додека не го заврши откупителското дело во нас и во оние околу нас.

Дали сте подготвени Бог да ги одбие вашите молби? Дали сте подготвени да продолжите со борбата во молитва со Бога толку длабоко и толку лично што дури и покрај вашите солзи ќе бидете во можност да кажете „Но нека не биде мојата волја, туку Твојата“? Отецот секогаш кон нас се однесувал во контекст на својата љубов за изгубениот свет. Дали Бог неодамна ви рекол „не“ на вашата молитва ? Прифатете го Неговиот

одговор. И за Христа е напишано дека „иако беше Син, Тој се научи на послушност од она што го пострада“ (Евреите 5,8). Бог може и нас да нè употреби за да им го покажеме патот на спасението на другите луѓе, а тој пат е единствен и секогаш во Христа Исуса.

Сабитија, 11 јули 2020

БОГ ТРАГА ПО ПОСРЕДНИЦИ

„Јас барав кај нив човек, кој ќе ги обнови ѕидините, да застане пред Мене во одбрана на оваа земја да не ја сотрам, но не најдов“ (Езекиел 22,30).

Бог бара мажи и жени чиешто срца се подготвени да бидат посредници пред Него. Посредниците имаат срце усогласено со Божјето срце. Тие се толку длабоко свесни за тоа колкав е ризикот и за нивната земја и за ближните, што тие ќе стојат пред Бога истрајно и колку што е неопходно за да добијат одговор од Него. Затоа не треба да бидеш доброволец за посредник – Бог веќе те вбројува меѓу нив.

Но, тогаш зошто да не посредуваме како што треба? Можеби се плашине да го ставиме Бога на проверка. Се грижиме дека Бог можеби нема да одговори на нашите молитви. И сепак, Бог ветил дека ќе добиеме ако бараме (Матеј 7,7). Ние можеме да пропуштиме да посредуваме бидејќи веруваме дека нашето секојдневно дејствување е многу поефикасно од молитвата. Исус нè предупредил дека, без Него, ние не можеме да направме ништо (Јован 15,5). Без блиска поврзаност со Бога и усогласеност со Неговата волја, сите наши постапки се бесплодни. Можеби не посредуваме затоа што не сме го разбрале Божјето срце. Исус плачел над Ерусалим додека се молел за неговите жители (Матеј 23,37). Ако навистина го имаме Божјето срце во нас, ќе се чувствуваме поттикнати да се бориме во молитва за оние што се соочуваат со проблеми и неволји.

Посредувањето е активност во која учествуваат мал број луѓе. Можат да поминат многу денови, па дури и години, без

некои посебни разлики и видливи резултати од вашата работа. Но сепак, посредниците можат да бидат единствените што стојат меѓу семејството и опасноста или меѓу поединецот и претстојниот гнев.

Сабота, 18 јули 2020

ПОДГОТВЕТЕ СЕ ДА СЕ СРЕТНЕТЕ СО БОГА

„И нека се приготват за третиот ден, зашто во третиот ден ќе слезе Господ на Синајската Гора пред сиот народ“ (2. Мојсеева 19,11).

Средбата со Бога бара подготовка. Бог е извонреден, посебен и свет. Навреда е кога човек пристапува во Неговото присуство неподготвен. Кога децата на Израел требале да се сретнат со Него, Бог побарал од нив најпрво да издвојат два дена за да се подготват. Кога народот бил подготвен, Бог проговорил со громови и молњи, со оган и чад и со звуците на трубите (2. Мојсеева 19,16-25). Токму преку оваа средба Бог открил некои посебни вистини, како што се Десетте заповеди, воспоставувајќи го стандардот според кој Бог очекувал народот да живее. Не секоја средба со Бога е ваква, но секоја треба да биде посебна.

Не можеме да поминуваме ден за ден во светот без Тој да влијае на нашиот ум, на нашата волја и на нашето срце. Не треба многу за да станеме дезориентирани кога се во прашање Божјите патишта. Светот има способност да ги отапи нашите духовни чувства. Бог ја воспоставил саботата за Неговиот народ да може еден ден да го искористи така што ќе се сосредочи на Него и на Неговата волја, откако поминале шест дена во светот.

Како да се подготват за светото времето издвоено за богослужение? Какви мисли го исполнуваат вашиот ум ден порано? Многу често нашите последни мисли навечер се први мисли во следното утро. Вистинското богослужение бара

духовна подготовка. Искуството што ќе го имате на самото богослужение, е тесно поврзано со вашата претходна духовна подготовка. Затоа, одвојте време и подгответе се сега за следната средба со Бога.

Сабота, 25 јули 2020

НЕ БИДИ НЕПОКОРЕН

„Затоа, царе Агрипа, јас не му бев непокорен на небесното видение“ (Дејала на апостолите 26,19).

Сè што прави Бог, тој го прави тоа со причина. Бог го сретнал Савле од Тарс на патот за Дамаск со одредена цел (Дејала 9,1-9). Савле планирал да ги гони христијаните, но неговата средба со Христа променила засекогаш. Бог направил многу повеќе од таа средба, отколку што само го спасил Савле од грешниот животен пат. Бог почнал да ја објавува својата волја преку животот на Павле. Божјата задача за Павле била јасна: „Оди, зашто тој ми е избран сад, за да го изнесе името Мое пред народи и цареви и синовите Израелови. И Јас ќе му покажам колку треба тој да пострада заради името Мое“ (Дејала 9,15-16).

Во Божјиот план за Павле, откриен преку визија, било вклучено и сведочење пред цареви, но и страдања. Павле требало да ужива во чудата што ги правел Бог преку него додека проповедал пред големо мноштво луѓе и кога основал цркви. Но од друга страна, Павле требало да помине и низ искуствата на каменување, бродолом, камшикување, подбив, затвор и заробеништво (2. Коринќаните 11,23-28). Дали ние попрво би го прифатиле овој дел од задачата од првиот? Ние никогаш не сме наишле на текстови во кои Павле се жали поради повикот што Бог му го упатил и работата што требало да ја изврши. Тој никогаш не барал да му биде доделена улога како онаа на Петар, на Јаков или на Јован (Галатјаните 2,9-10). За Павле било доволно тоа што му била доверена задача што треба да ја оствари за Божјето царство. Како што се приближувал кон крајот на својата служба, Павле можел храбро да

стои пред царот Агрипа и да каже: „јас не му бев непокорен на небесното видение“.

О, да ја имавме упорноста и посветеноста на Павле кон волјата на Отецот! Колкава е радоста не само добро да ја започнеме нашата христијанска вера, туку и до крајот да ја одржиме верно! Божја желба е да нè научи сите нас да кажеме на крајот од својот живот, „јас не му бев непокорен на небесното видение“.

Сабота, 1 август 2020

КАДЕ БАРАШ?

„А Петар, кога се заврти, виде дека по него оди оној кого Исус го сакаше... Штом го виде Петар него, Му рече на Исус: ‘Господи, а овој, пак, зошто?’“ (Јован 21,20-21).

Првото нешто што ќе го направиме откако Бог ќе нè повика, е клучно! Исус му кажал на Петар каква служба ќе има и со каква смрт ќе заврши неговиот живот (Јован 21,18-19). Тоа бил посебен момент во животот на Петар, додека Господ ја повлекол завесата од неговата иднина. Тоа нема да биде лесен живот, но сигурно ќе биде живот посветен и благословен од неговиот Господ и Учител.

Наместо да одговори на она што го кажал Исус, Петар гледал кон другите ученици. Неговиот поглед останал на Јован, ученикот кого Исус го сакал. Но, Господи, што ќе се случи со овие овде? – прашал Петар. Петар тукушто добил мрачна вест за својата идна смрт. Колку е природно за нас да се споредуваме себеси со другите, да се споредуваме во нашите служби! Ова е големо искушение за Божјите слуги: да ја споредуваме нашата ситуација со туѓите. Дали Бог му дал на мојот брат поголема куќа? Дали Бог ги услиши неговите молитви, а моите не? Дали Бог дозволи мојот пријател да добие пофалби за својата работа, а јас останав на страна? Дали Бог им дозволил на другите да бидат близу до своето семејство додека моето искуство е сосема поинакво?

Исус им доделил на Петар и на Јован да одат по различни патеки, но и двајцата го збогатиле нашиот живот. Исус знаел колку е опасно слугата да го пренасочи својот поглед од учителот на другите ученици. На што сте вие сосредоточени? Дали сте станале позагрижени околу тоа како Бог се однесува кон другите, наместо како Тој се однесува кон вас?

Сабота, 8 август 2020

ЦВРСТО ВКОРЕНЕТИ

„Тој е како дрво посадено крај вода изворска, кое својот род го дава навреме, и чиј лист не вене; и во сè што прави, напредува“ (Псалм 1,3).

Може ли целиот свој живот да го потрошиме знаејќи за вистините за Бога, а никогаш да не ја доживееме ниту една од нив. Само со тоа што знаеме за нив не значи дека тие вистини ќе станат составен дел на нашиот живот. Тука се поставува едно важно прашање: Како ти се однесуваш кон Божјата реч? Некои луѓе си дозволуваат себеси да дојдат под влијание на безбожно размислување до тој степен што Божјата реч не прави разлика за нив. Ако барате совет од погрешни луѓе, ќе се најдете далеку од правецот на заповедите на Божјата реч. Ако планирате да се дружите со пријатели за кои знаете дека ве одвлекуваат кон лошо, тие ќе ве одведат на патека што води далеку од Бога. Ако се придружиш на цинични луѓе, и вие на крајот ќе станете како нив. Ако се придружите на луѓе кои се потсмеваат на Библијата, скоро може да се случи и вие да го правите истото.

А праведниот човек, тврди псалмистот, не наоѓа охрабрување во мислењата на другите, туку само во Божјата реч. Тој не е задоволен со површно знаење за Светото Писмо, туку размислува за него дење и ноќе, сè додека не биде сигурен и задоволен од тоа што божественото размислување станало дел од неговото искуство. Таквиот човек ќе стане како дрво

кое е цврсто вкоренето крај брегот на реката. Тоа дрво добро се напојува од чиста вода, и затоа дава вкусно овошје и бујно лисје. Луѓето доаѓаат од далеку за да седат под неговата сенка и да уживаат во неговиот плод.

Ако дозволите Бог да ги всади Неговите зборови во вашиот живот, другите ќе бидат охрабрени од вас. Колку повеќе растете во Божјата праведност, а не во својата, ќе станете многу посилни во борбата против зло и донесувањето добри плодови. Луѓето ќе ја забележат разликата и вашиот живот ќе ги привлече, бидејќи тие ќе видат дека вашето дружење им носи благослов.

Сабота, 15 август 2020

СÈ ИМА СВОЕ ВРЕМЕ

„Сè има свое време, и секоја работа под небото има свое време“ (Книгата Проповедник 3,1).

Убавината во начинот на кој на Бог ги создал четирите годишни времиња се наоѓа во тоа што, иако сите се различни, тие заедно придонесуваат за развој, раст и процут на животот. Пролетта е период на свежина и нов живот. Во лето гледаме растење и продуктивност. Есента е време кога се жнее наградата од претходна работа. Зимата е сезона на одмор и починка. Секоја годишна доба има своја уникатна убавина и му дава значаен придонес на животот.

Исто како што Бог ги планирал сезонските циклуси во природата, Тој слично го осмислил тоа и во животот. Животот има свое време на пролет, кога ќе започнеме со нови работи и возбудено гледаме кон иднината. Доаѓа летото и ние работиме напорно, и покрај топлината на денот, и ги извршуваме задачите што ни се дадени од Бога. Со есента доаѓа и плодот на оние појави што започнале во раниот период од нашиот живот. Зимата носи крај на одредени периоди во животот. Понекогаш таа носи и тешкотии, но ние можеме да живееме со надеж, бидејќи една друга пролет само што не пристигнала!

Во Божјиот совршен дизајн за нашиот живот, Тој планирал време и за активности и за резултати. Но, Тој исто така ќе работи во нас и за нас и во време на одмор и тишина. Ќе има и време кога ќе бара од нас да останеме верни и да извршуваме иста работа од ден на ден. Но, ќе има и периоди на возбуда и нови почетоци. Благодарение на Божјата благодат, ние ќе уживаме во плодовите на нашиот труд ако му останеме верни. Благодарение на Божјата благодат, ние ќе ги надминеме студените зимски главоболки и таги, затоа што без зима не би имало ни пролет. И како што се случува со годишните времиња во природниот свет, постојат периоди во нашиот живот кои дејствуваат заедно со цел да ја исполнат Божјата совршена волја за животот на секој од нас.

Сабота, 22 август 2020

СИЛА, А НЕ СТРАВ

„И сакаат да бидат учители по Законот, но не разбираат ни што зборуваат, ниту што тврдат“ (1. Тимотеј 1,7).

Единствениот страв што Бог го охрабрува во животот на христијанинот е стравот од Бога (2. Коринќаните 5,10-11; Евреите 10,31). Стравот од луѓето не доаѓа од Бога. Проблемот е што многу христијани се плашат од луѓето многу повеќе отколку што се плашат од Бога. Нивниот страв ги спречува да му угодат на Бога, затоа што ги трошат нивните напори во обидите да им угодат на луѓето.

Тимотеј бил млад човек, срамежлив по природа и веројатно не толку многу физички силен (1. Тимотеј 5,23). Тој бил свесен за честите судења и за прогонствата што ги трпел Павле. Тој бил свесен дека ќе мора да помине сличен пат на Павловиот. Павле го потсетил својот млад соработник дека стравот од другите не потекнува од Бога.

Стравот прави да запреме и да го доведеме во прашање она што од Бога веќе ни е јасно речено дека треба да го правиме.

Можеби сме многу сигурни во нашата послушност сè додека не најдат противења; а потоа одеднаш се сомневаме дали ние добро сме слушнале што кажува Бог. Повеќето стравови произлегуваат од стравот од непознатото и неизвесноста. Не знаеме што се наоѓа пред нас и тоа прави да бидеме исплашени. Нашата фантазија може да ги зголеми сите проблеми сè додека не почнеме да гледаме на нив како на такви кои не можат да се премостат. Ние треба да имаме здрава разумност за да ги гледаме работите од правилна перспектива. Затоа Бог ни го дал својот Свети Дух, кој ни овозможува да ги гледаме работите на начин како што Бог гледа на нив.

Стравот не е изговор за непослушност кон Бога. Нема причина да живееме во страв кога ни е достапно присуството на Светиот Дух. Ако стравот нè зароби, да бидеме свесни дека Христос дошол за да нè ослободи. Да бараме Господ да нè ослободи од секој нездрав страв и да ни ги отвори очите. Додека ни ја открива реалноста на нашата ситуација, Тој ќе нè оспособи да продолжиме да одиме послушни на неговата волја.

Сабота, 29 август 2020

„ЗАР НЕ ГОРЕА СРЦАТА НАШИ“

**„И си рекоа еден на друг: ‘Зар не гореа срцата наши, кога ни зборуваше по патот и кога ни го објаснуваше Писмото?’“
(Лука 24,32)**

Исус им се приближува на оние што ревносно го бараат. Двајца мажи оделе на патот за Емаус разговарајќи за збунувачките настани кои тукушто се случиле во Ерусалим. Тие мислеле дека ги разбрале настаните што се случувале тие денови, но смртта на Исус ги дезориентирала во однос на Бога и Неговото делување во нивниот свет. Тие се надевале дека Исус е Месија, но Неговата смрт ги оставила збунети и загрижени. Тие барале одговор.

Бог ги чита срцата и кај своите деца ја гледа секоја искрена желба да ја извршуваат Неговата волја. Исус им се приближил

на овие луѓе, одел со нив и го отворил нивниот ум за она што го пишува во Писмото и за настаните во нивните денови. Кога Исус им зборувал, нивното срце горело во нив! Додека тие слушале како Исус ги поврзува текстовите од Светото Писмо со она што тие го доживеале, знаеле во своите срца дека ја слушаат Божјата вистина. Нивните сомнежи исчезнале, возбудата ги надвлададеала и тие поитале што побрзо да ја споделат вистината со своите пријатели!

Ако околностите на вашиот живот ве збунат, Исус може да ве пренасочи кон Себе преку Библијата, исто како што го направил тоа со ови двајца верни ученици. Од ваша човечка перспектива, ситуацијата може да ве збунува и обесхрабрува, но немојте да дозволите тоа да се случи. Потребно е да станете свесни дека ви е потребно Христовото присуство за вашите очи да се отворат за вистината на Светото Писмо. Дали вашите околности во коишто се наоѓате сега ве збунуваат? Тогаш вам ви е потребна Христовата перспектива, да ги отвори вашите очи и уши за неговата Реч. Штом вистински ќе Го чуете, ќе бидете како овие двајца ученици – со одушевување ќе се здружите со Бога во она што Тој го прави за вас и ќе бидете подготвени да ги водите и другите да го доживеат истото тоа искуство.

Сабојта, 5 септември 2020

ДА ГО БАРАМЕ ХРИСТОВОТО ПРИСУСТВО

**„А Симон, и оние што беа со Него, тргнаа да Го бараат“
(Марко 1,36).**

Симон Петар ни е добро познат поради своите избрзани, специфични изјави што ги наоѓаме во евангелијата (Матеј 16,22; 17,4; 26,33). Но, Петар секогаш го следел Исуса. Тој го следел од далеку во текот на ноќта при настаните околу Христовото распнување (Матеј 26,58). Петар потрчал кон гробот кога слушнал дека Исус воскреснал (Лука 24,12). Петар пливал

во морето во својот обид да дојде до Исуса (Јован 21,7), па дури и одел по вода за да Му се придружи (Матеј 14,29). Петар не секогаш го кажувал или го правел она што е правилно, но тој постојано барал начини да се биде со Христа. Поради ова, тој постојано доживувал средби со својот Господ и растел во сè поверен ученик.

Секогаш кога ќе видиме како Петар доаѓа кај Исуса, тој е секогаш во друштво на други. Затоа што Петар го барал Исуса и другите го барале исто така. По што сте познати ви меѓу оние што најдобро ве познаваат? Дали гледаат дека трчате по слава, моќ, успех или среќа? Или можеби сте познати како личност која го бара Исуса? Бог ветува: „Ќе Ме побарате, и ќе Ме најдете, ако Ме побарате од сè срце“ (Еремија 29,13).

Дали сте подготвени денес да се сретнете со Христа? Дали вашата потрага е со половина волја или со цело срце? Можат ли другите околу вас да растат во познавањето на Христа поради вашиот пример? Ако сте го сосредоточиле вашето срце да го следи Христа, секогаш ќе го најдете Него. „И Духот и невестата велат: ‘Дојди!’ И кој ќе чуе, нека каже: ‘Дојди!’ И кој е жеден, нека дојде, и кој сака, нека земе од водата на животот дарум“ (Откровение 22,17).

Сабота, 12 септември 2020

ДА ГО ОТФРЛИМЕ ГРЕВОТ – СЕГА!

„...Да отфрлиме од себе секакви бреме и грев, што лесно се прилепува за нас, и со трпеливост да побрзаме кон претстојната борба“ (Евреите 12,16).

Гребот е наш постојан, најрешителен и најпогубен непријател. Гребот се стреми да ни ја одземе секоја добра работа што Бог ја наменил за нас. Павле пишува дека гревот носи смрт (Римјаните 7,11). Повторно, гревот е толку лукав што се вовлекува во нашиот живот во мигови и на места каде што најмалку го очекуваме. Се маскира толку привлечно што ние сме убедени во мислата дека тој не може да ни наштети (2.

Коринќаните 11,14-15).

Гревот прикриено и безмилосно ги комплицира нашите животи. Ако сме заплеткани во своите гревови, ние никогаш нема да бидеме способни да ја трчаеме трката што ни е одредена. Можеме да се ослободиме од товарот на гревот само ако го признаеме таков каков што е тој навистина. Ако гревот се нарекува „грешка“, „лоша навика“ или „слабост“, ние никогаш не ќе можеме да му избегаме. Не смееме да ги обвинуваме другите за нашите гревови. Не смееме да ѝ дозволиме на горделивоста да нè убеди дека е премногу понижувачки за нас да ги признаеме гревовите во нашиот живот. Гревот може да нè заслепи во наше присуство. Тој не го бара секогаш нашето внимание, туку, наместо тоа, подмолно и продорно навлегува за да ни ја одземе нашата духовна сила и да ни ја украде победата што може да биде наша. Добрата вест е дека не постои мерка до која гревот може да нè опфати а Божјата благодат да не може да нè достигне и да нè ослободи (Римјаните 5,20).

Дали гревот ви ја одзел вашата радост? Дали ве спречил да бидете најдобар сопруг, најдобра сопруга, најдобриот син, најдобрата ќерка, најдобриот родител или најдобриот пријател кој можете да бидете? Дали гревот ве спречува да растете духовно? Ако сте приклевтени од гревот, Бог може да ве ослободи, колку и да ви се чини вашата состојба очајна. Бог е тука за вас, да ве ослободи и да ви даде победа во борбата со гревот.

Сабота, 19 септември 2020

ИМАМЕ ЛИ ВИСТИНСКА ВЕРА?

„А ако некој се сомнева кога јаде, осуден е; зашто не јаде со вера; а сè што не е според верата, грев е“ (Римјаните 14,23).

Писателот на Посланието до Евреите, нè потсетува дека неверувањето е грев и дека „без вера не е можно да Му се угоди на Бога“ (Евреите 11,6). Секогаш кога Бог ќе ни открие нешто, Тој очекува од нас да му веруваме и да го усогласиме нашиот

живот според она што ни е откриено. Што значи ова? Ова значи дека ние треба да имаме непоколеблива доверба во него дека Тој ќе одговори на сите наши потреби бидејќи тоа ни го ветил (Филипјаните 4,19). Тоа значи дека ние треба на секоја криза што ќе дојде на нас, да ѝ пристапуваме со сигурност дека Бог сè ќе изведе на добро: „А знаеме дека на оние што Го љубат Бога и се повикани по Негова волја, сè им содејствува за добро“ (Римјаните 8,28). Ова значи да ја отстраниме вознемиреноста и грижата во стресната ситуација бидејќи Бог нè учи да ги изнесеме своите барања пред Него (Филипјаните 4,6). Ова значи да не се грижаме дека сме оставени сами, дека сме напуштени, затоа што Бог ни рекол дека никогаш нема да нè остави ниту да нè заборава (5. Мојсеева 31,6). Ова значи дека, и покрај сето она што се случува во нашиот живот, ние никогаш не треба да се посомневаме во Божјата љубов, бидејќи Тој нам ни рекол дека нè сака со вечна љубов (Еремија 31,3).

Понекогаш ние се обидуваме да го оправдаме нашиот недостаток на вера! Ние знаеме што ни ветил Бог, но често се сомневаме дека Тој ќе направи практична разлика во нашиот живот. Ние сме исполнети со грижа и се изговараме и оправдуваме велејќи: „Јас сум едноставно таков!“ Стануваме огорчени во тешките ситуации и мислиме дека „Бог не може да стори ништо добро за оваа болка!“ Ние бараме помош од сите околу нас кога имаме некоја потреба; а тогаш објаснуваме: „Знам дека Бог може да ги задоволи моите потреби, но јас мислев дека треба да сторам сè што можем, за секој случај.“ „Не е мудро да ги собираме сите непријатни спомени од минатото, неправдите и разочарувањата и да разговараме и да се жалиме на нив сè додека не нè совлада обесхрабрување. Обесхрабрената душа е полна со мрак; таа ја отстранува божествената светлина од своето срце и фрла сенка на патот на другите“ (*Пајтои кон Христия*, стр. 160). Да ги собереме сите благословени докази на неговата љубов за постојано да можеме да го гледаме Божјиот Син и нашиот поглед да не може да го тргне од него ниту неволја, ниту зло! Да веруваме и да живееме!

Сабота, 26 септември 2020

„ЗА НИШТО НЕ ГРИЖЕТЕ СЕ“

„За ништо не грижете се, туку во сè преку молитва и молба со благодарност изнесувајте ги пред Бога своите барања“ (Филипјаните 4,6).

Не грижете се! Павле тврди дека не постои ништо што би предизвикало загриженост кај Божјето дете. Тој бил длабоко свесен за сè она што предизвикувало загриженост. Неговиот народ бил поробен од туѓа војска и со него управувале корумпирани водачи. Тој пишувал од затвор, каде што бил сместен поради лажни обвиненија. Павле бил одвоен од оние што ги сакал. Неговите мотиви биле доведувани во прашање и бил погрешно претставен. Некои се обидуваале да го уништат сето она што тој го направил околу основањето на црквите. Страдал од физичка болка и се соочувал со скоро погубување (2. Коринџаните 11,23-29). Сепак, Павле вели дека не постои толку голема криза, среде која Бог не би можел да ни донесе мир!

Бог можеби нема секогаш да ги реши нашите проблеми, но Тој ќе го понесе нашиот товар. Тој сака да го доживееме Неговиот мир, а тоа го надминува секое човечко сфаќање. Ние никогаш нема целосно да разбереме како Бог може да ни обезбеди мир во некои ситуации со кои се соочуваме, но и не мора да разбереме целосно за тоа да го доживееме. Можеме да бидеме сигурни во неговите ветувања дека ќе ни го обезбеди својот мир. Овој мир не е само за оние кои добро се справуваат со стресот; тој им го нуди на сите. Ние знаеме дека Бог сака да го доживееме Неговиот мир, но се чудиме како може тоа да се оствари, со оглед на она со што сега се соочуваме. Сепак, библискиот стих нè повикува да не се грижиме за ништо. Божјиот збор јасно ни укажува дека не постои ништо со што сега се соочуваме а тоа да е премногу страшно и тешко за Господа, да е преголем товар да не може да го понесе. Без оглед во какви околности се наоѓаме, да му ја предадеме секоја своја грижа на Бога, да го оставиме секој наш товар пред него и да дозволиме Неговиот совршен мир да го води нашето срце.

**ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА
3/2020**

УВОДНИ ЗБОРОВИ

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква,
црква на адвентистите на
седмиот ден во Р. Македонија

Превод и шехничка погдошовка:

Мелита Томовска

Кориџирал:

Томе Трајков

Одговара:

Томе Трајков

Адреса:

Ул. „Влае“ бр. 42
1000 Скопје

www.adventisti.org.mk

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА